

Ninn-Hansen (KF):

Hvis vi ikke havde spildt så unødvendig megen tid på dagsordensraseriet tidligere på dagen, så ville jeg egentlig gerne have læst lidt op af skibsfartsberetningen for 1974-75 udsendt af Rederiforeningen, fordi den fortæller en hel del om et stort, dansk erhverv i en vanskelig situation — en situation, som det ikke selv har fremkaldt, men som er fremkaldt af de internationale forhold, hvorunder dansk skibsfart nu engang må virke. Men jeg skal afstå fra det.

Jeg havde blot fundet, at handelsministeren og flertallet her i salen havde gjort noget rigtigt, hvis man havde afstået fra gennemførelsen af dette forslag, havde afholdt det møde, som der er tale om, på Marienborg med skibsfartens repræsentanter og erhvervsudvalget, for i den korte udvalgsbehandling, som vi har haft, synes jeg nok, vi har fået noget at vide om de store vanskeligheder, skibsfarten har, og hvorledes vi bør forholde os, så vi ikke giver skibsfarten større vanskeligheder.

Jeg håber og forventer, at denne drøftelse bliver til noget, men ville selvfølgelig have foretrukket, at man ikke forinden gennemførte en lovgivning, der gør omkostningerne, vanskelighederne, større for skibsfarten.

Jeg skal ikke gå i detaljer med lovforslaget. Fru Aase Olesen har omtalt det ændringsforslag, som det radikale venstre og det konservative folkeparti stiller i fællesskab, og det er selvfølgelig hovedsagen her. Jeg vil sige til hr. Glensgård, at vi lader de andre småting ligge, for hovedsagen er jo ikke, om man skal forøge uddannelsen, for det mener alle at vi skal, men om vi skal bevare en eksklusivbestemmelse. Det er den, som det radikale venstre og det konservative folkeparti foreslår at vi fjerner.

Vi håber selvfølgelig på, at mange vil tilslutte sig den opfattelse, at man ikke skal belaste skibsfarten med en sådan eksklusivbestemmelse, der forringer dette store valutagivende erhvervs konkurrenceevne, men hvis flertallet opretholdes, så er det ikke vort ønske at medvirke til gennemførelsen af sønæringsloven. Så vil vi stemme imod den, mens vi kan stemme for lovforslaget om søfartsuddannelsen.

Foruden de ting, jeg har nævnt, er der jo problemer, der har at gøre med en lovgivning, der tidligere har været omtalt i dag,

nemlig lovgivningen om kollektive overenskomster, hvor jeg ikke kan se andet, end at en ændring af mandskabskategorier betyder en risiko for, at man modsat det, der var fastslået i loven om kollektive overenskomster, kan tage overenskomstspørgsmål op. Man har med ændringsforslaget, som et flertal har stillet, udelukket det for nogle grupper vedkommende, men det er ikke sket for alle. Det beklager jeg, for det kan let medføre en situation, som jeg synes er særlig ubehagelig, at nogle grupper af dem, der virker på de danske skibe, på grund af denne lovændring, som et flertal medvirkede til, kan rejse nye lønkrav, mens andre grupper, styrmænd, maskinmestre osv., må blive stående. Det synes jeg ikke kan og bør være meningen med lovgivningsarbejdet, at man på den måde griber ind.

Jeg havde, ligesom andre har sagt, håbet, at man kan opretholde det flertal, der ved de to førstebehandlinger af lovforslaget syntes at være til stede imod sønæringslovens eksklusivbestemmelser. Der skete ændringer. Det mener jeg for så vidt ikke man kan bebrejde ministeren. Efter ministerens tankegang, så er det vel ikke mærkeligt, at han tager det flertal, han kan få. Han har altså fået sit flertal; det er det, jeg beklager.

Ømann (SF):

Jeg føler egentlig trang til at takke handelsministeren for, at han i denne forvirrede lovgivningstid har formået at få disse lovforslag igennem til denne behandling, vi har i dag. Det er en lovgivning, der længe er ønsket af søfartsorganisationerne; det er en lovgivning, som på længere sigt vil gavne rederne, og derfor har vi da heller ikke hørt øredøvende protester imod denne lovgivning.

Jeg er meget ked af den forringelse, der er sket i form af, at vi pludselig sejler dæksdreng, jungmænd og letmatroser på de mindre skibe agterud. Jeg synes ikke, argumentationen for at gøre det er rigtig. Det står i betænkningen, at man skal tænke på denne del af skibsfarterhvervets vanskelige vilkår, men jeg synes ikke, det er en rigtig måde at støtte erhvervet på ved at efterlade en bestemt gruppe af lønmodtagere.

Jeg kan slet ikke godtage den argumentation, som siger: når man nu laver en omnormering af stillingerne, ja, så er det et brud på overenskomsterne. Vel er det da ej.